

Daf Panorama

La Yéchiva Ohavei Toratéha sous l'égide de Rav Israel Abib
Complément à l'étude du Daf Hayomi

Baba Batra, Daf 24

לאסוקי שמעתא – סיכום הלכתי על סדר הדף
(עם לשון השו"ע במודגש)

דף כד

א. דם הנמצא. ב. חבית שנמצאה. ג. חבית בכרם. ד. נוצות מושלכים. ה. הרחקת אילן מהעיר. ו. פירוש הגמרא. ז. גורן.

א. דם הנמצא בצואר הרחם טמא ודאי שרוב דמים מהרחם ואין הולכים אחר הקרוב לתלות בעלייה שהוא מקום שדמו טהור וחייבים על דם זה על ביאת מקדש ושורפין עליו תרומה וקדשים שנשמאו מחמתו. ולמדנו מהלכה זו ג' דברים: א' אם יש לתלות ברוב או בקרוב תולים ברוב. ב' ודין רוב דאורייתא שהרי מביא קרבן על ביאת מקדש בטומאה זו ושורף עליה תרומה וקדשים. ג' וד' ברוב אחד שאין צריך תרי רובי (ועי' רמב"ם פ"ה מאיסו"ב ה"ב עד ה"ה, בביאור סדר מקום הרחם והעלייה וכו' והלכותיהם).

ב. אמר רב חבית של יין שצפה בנהר ונמצאה כנגד עיר שרובה ישראל אם יש בנהר מכשולות וסכר (פירוש סתימה) אגמי מים שהיו מעמידים אותה אילו באה ממקום אחר מותרת שאין לתלותה אלא בעיר שנמצאת כנגדה (יו"ד קכט, יז) נמצאה כנגד עיר שרובה עכו"ם אסורה. ושמואל אמר אפילו כנגד עיר שרובה ישראל אסורה שמא נפלה במקום אחר (של רוב גוים) באמצעות הנהר במקום חזקו ומרוצת המים הביאתה עד לכאן, והלכה כרב ומותרת כשיש סכר. **ואם אין בנהר סכר אגמי מים אסורה שאנו תולים אותה ברוב הסביבות שהם עובדי כוכבים (שם) ולא בקרוב שהם ישראל.**

ג. חבית של יין הטמונה בכרם של ערלה מותר שאין הגנב גונב מכרם זה וטומן בתוכו (שאיין דרך הגנבים להצניע היין במקום שגנבוהו) אבל ענבים שנמצאו טמונים בו אסורים שקרוב הדבר שגנבם ממנו וטמנם בתוכו (יו"ד רצד, יא).

ד. נודות יין שנמצאו מושלכים בדרך אם רוב שופכי יין ישראל (פי' ששופכים מהחבית לנוצות למכור לעוברי דרכים, רש"י) מותרים אם הם נוצות גדולים אבל אם הם קטנים שדרך עוברי דרכים להוליך כיוצא בהם אסורים שאנו תולים בהם שרובם עובדי כוכבים ואם היו (פי' הנוצות) גדולים וקטנים מותרים כולם שהגדולים מוכיחים על הקטנים שהם משופכי יין והרי רובם ישראל יו"ד קכט, יט.

ה. משנה: א' מרחיקין את האילן מן העיר כ"ה אמה, ובחרוב ושקמה חמישים אמה אבא שאול אומר כל אילן סרך חמישים אמה. ב' אם העיר קדמה קוצץ ואין נותן דמים קדם האילן קוצץ ונותן (מי שהעיר שלו) דמים ואם ספק קוצץ ואינו נותן דמים.

ו. ומפרש בגמרא, א' מרחיקין האילן מהעיר משום נוי העיר [וכמ"ד עושין מגרש (אלף אמה סביב העיר) שדה וקמ"ל שמ"מ ירחיק משום נוי העיר, וגם למ"ד אין עושין מגרש שדה ה"מ שדהלבן אבל שדה אילן עושים וצריך להרחיק]. ב'. קדמה העיר אין נותן דמים משום דמזיק לרבים. קדם האילן קוצץ מיד ואח"כ יגבה מעותיו בב"ד שאם ימתין עד מתן מעות כלאחד סומך על השני ונמצא האילן עומד והעיר מגונה ואין זו תפארת א"י. ספק אם קדם קוצץ ממה נפשך ואין נוטל דמים שהמע"ה.

ז. מרחיקין את גורן קבוע מהעיר חמישים אמה כדי שלא יוליך הרוח התבן בעת שזורה ויזיק לבני העיר (ואם הגורן קודם לעיר מסלקו ובני העיר נותנים לו דמיו. ספק (מי קדם) מסלקו בלא דמים וכו', רמ"א) וכן לא יעשה אדם גורן קבוע בתוך שלו אא"כ היה לו חמישים אמה לכל רוח כדי שלא יזיק התבן לנטיעת תבירו או לנירו. (ח"מ קנה, כב). וזה פירוש רב אשי שכדי שלא יזיק הוא הטעם להרחקה בגורן קבוע. ואביי פירש שזה דין חדש ומדובר בגורן שאינו קבוע וקמ"ל שירחיק בכדי שלא יזיק (ופחות מחמישים) והקשו בגמ' מבריייתא שמפורש בה שהוא טעם לדין ההרחקה (ועי' שו"ע שם, לד).

Rav Elisha Abib